

**İslam'ı bir din olarak kazandım; ancak
İsa Mesih'e (ona selâm olsun) ya da
Yüce Allah'ın herhangi bir
peygamberine olan imanımı
kaybetmedim**

**“De ki (ey Peygamber): ‘Ey Kitap Ehli!
Gelin, sizinle bizim aramızda ortak olan bir
kelimeye: Sadece Allah’a kulluk edelim ve
O’na hiçbir şeyi ortak koşmayalım...”
(Kur’an 3:64)**

**Hazırlayan:
Muhammed es-Seyyid Muhammed**

[Kaynak Kitap: Neden İslam Peygamberine (ona selâm olsun) İnanmalıyız?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]

Tartıştığımız başlık temel alınarak: [İslam'ı bir din olarak kazandım; ancak İsa Mesih'e (ona selâm olsun) ya da Yüce Allah'ın herhangi bir peygamberine olan imanımı kaybetmedim.], şu soru gündeme gelir:

Neden İslam bir kazanç ve zaferdir? İsa Mesih'e (ona selâm olsun) ya da herhangi bir peygambere olan imanımı nasıl kaybetmemiş olabilirim?

Her şeyden önce, bir konuyu ele alırken akılcı ve mantıklı bir yaklaşım benimsemek için, kişisel arzulardan ve önyargılardan tamamen arınmak esastır. Özellikle Allah'a, Yüce ve Celil Yaratıcı'ya iman gibi konularda, insanların sağduyulu zihinlerinin üzerinde ittifak ettiği doğrulara uygun olarak, Allah'ın insanlara bahşettiği düşünme yeteneğini kullanmak gerekir.

Bu durum, insanın doğuştan gelen yeteneğiyle doğruyu yanlıştan ayırt edebilmesini ve Allah'ın yüceliğine uygun en doğru inancı seçmesini zorunlu kılar. Kişi, böylece kendi aklı ve fitratı doğrultusunda, en uygun ve en doğru inancı bulma imkânına sahip olur.

Bir insan, İslam'ın kazanım olduğunu o zaman hisseder ve bunu açıkça görür ki, Peygamberi Muhammed'in (Allah'ın salât ve selâmı üzerine olsun) getirdiği bu davetin doğruluğuna dair delilleri ve ispatları gördüğünde, bu hak dini kendisine nasip ettiği ve onun hakikatini tanıma gücü verdiği için Allah'a hamd eder.

Kısaca bu delillerden ve ispatlardan bazıları şunlardır:

Birincisi: Peygamber Muhammed (s.a.v.), henüz genç yaşlarından itibaren kavmi arasında üstün ahlaki vasıflarıyla tanınıyordu. Bu ahlaki özellikler, Allah'ın onu peygamber olarak seçmesindeki hikmeti açıkça ortaya koyar. Bu niteliklerin başında ise doğruluk ve güvenilirlik gelir. Öyle ki, bu vasıflarından dolayı kendisine bu anlamda lakaplar verilmişti. Böyle bir insanın, doğruluktan

saparak halkına yalan söylemesi, hele hele Allah adına yalan isnat ederek peygamberlik iddia etmesi asla düşünülemez.

İkincisi: Onun daveti (s.a.v.), fitrata uygunluk arz eder ve sağlam akılla tam bir uyum içindedir. Bu da şu esasları içerir:

☞ Allah'ın varlığına, uluhiyetinde birliğine, azametine ve kudretinin sonsuzluğuna iman etmeye davet eder.

☞ Duayı ve ibadeti Allah'tan başkasına yöneltmemeye çağırır (ne insanlara, ne taşlara, ne hayvanlara, ne ağaçlara...).

☞ Allah'tan başkasından korkmamayı ve yalnızca O'ndan ümit beslemeyi öğretir.

Tıpkı bir insanın düşündüğü gibi: "Beni kim yarattı ve tüm bu varlıkları ortaya çıkardı?" Mantıklı cevap şudur: Tüm bu varlıkları yaratan ve ortaya çıkaranın şüphesiz güçlü ve kudretli bir Tanrı olması gerekir; yoktan var etme ve yaratma yeteneğiyle tanımlanır (çünkü bir şeyin yoktan bir şey ortaya çıkarması mantıksızdır).

Ve şunu sorduğunda: "Bu tanrıyı kim yarattı ve ortaya çıkardı?" Cevabın şu olduğunu varsayalım: "Şüphesiz, güç ve azametle tanımlanan başka bir tanrı olmalı," o zaman kişi kendini bu soruyu süresiz olarak tekrarlamaya ve aynı cevabı vermeye mecbur bulacaktır. Bu nedenle, bu sorunun mantıksal cevabı şudur: Yaratma üzerinde mutlak güce sahip olan ve onu yokluktan varlığa çıkaran bu yaratıcı tanrının hiçbir yaratıcısı veya başlatıcısı yoktur. Ve yalnızca O bu yeteneğe sahiptir. Dolayısıyla O, gerçek Tanrı'dır, Bir'dir, Eşsiz'dir, ibadete layık olan tek varlıktır. Retry

Ayrıca, Allah'ın (celle celâluhu), doğan, uyuyan, idrar yapan ve dışkılayan bir insanın bedenine hulul etmesi (girmesi) uygun değildir. Aynı şekilde, inek gibi hayvanların bedenine hulul etmesi de düşünülemez. Özellikle de hepsinin sonunun ölüm ve kokmuş bir leşe dönüşmek olduğu gerçeği göz önüne alındığında.

📖 **Daha fazla detay için:** "Bir Hindu ile Müslümanın Sessiz Diyalogu" adlı kitaba bakınız.

"A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim".

☞ Tanrı'yı heykellerde veya diğer biçimlerde tasvir etmekten kaçınma çağrısı; çünkü O, insanların kaprislerine göre tasavvur edebilecekleri veya yaratabilecekleri herhangi bir imgeden çok daha yücedir.

📖 *Daha fazla detay için: “Bir Budist ile Müslümanın Barışçıl Diyalogu” adlı kitaba bakınız.*

“A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim”.

☞ Allah'ı çocuk sahibi olmaktan tenzih etme çağrısıdır. Çünkü O, tektir; ne doğmuş ne de doğurmuştur. Bu nedenle, bir çocuğa sahip olmaya da ihtiyacı yoktur. Eğer olsaydı, O'nu iki, üç ya da daha fazla çocuk sahibi olmaktan alıkoyacak ne olurdu? Bu durumda, onlara da ilahlık atfetmek gerekmez miydi? Bu da, dua ve ibadetin birden fazla tanrıya yönlendirilmesine yol açardı.

☞ Diğer inançlarda O'na atfedilen tiksindirici sıfatlardan Tanrı'yı arındırma çağrısı, bunlar arasında:

○ Yahudilik ve Hristiyanlık tarafından Tanrı'nın, insanlığı yarattığı için pişman ve nedamet duyduğu şeklindeki tasviri, Tekvin 6:6'da belirtildiği gibi. [Hristiyan İncil'i, Yahudi kutsal metinlerini iki bölümünden biri olarak içerir ve genellikle Eski Ahit olarak adlandırılır]. Eylemden duyulan pişmanlık ve nedamet, yalnızca sonuçları bilmemekten kaynaklanan bir hata yapmaktan kaynaklanır.

○ Yahudilik ve Hristiyanlık tarafından Tanrı'nın, gökleri ve yeri yarattıktan sonra dinlendiği şeklindeki tasviri, Mısır'dan Çıkış 31:17'de belirtildiği gibi, ve enerjisini yeniden kazandığı (İngilizce çeviriye göre). Dinlenmek ve enerji yeniden kazanmak, yalnızca yorgunluk ve efordan kaynaklanır.

📖 *Ayrıntılar için şu kitaba başvurulabilir: “İslam, Hristiyanlık, Yahudilik Arasındaki Karşılaştırma ve Aralarından Seçim Yapmak”.*

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”.

☞ Allah'ı ırkçılıktan tenzih etme çağrısıdır. O, Yahudiliğin iddia ettiği gibi belirli bireylerin ya da kavimlerin tanrısı değildir. İnsanlar, Allah tarafından kendilerine yerleştirilen fitrat gereği ırkçılığı reddeder ve ondan tiksiniyorlar. O halde, bu özelliği insanlara veren Allah'ın kendisinin ırkçılıkla nitelendirilmesi asla uygun değildir.

☞ Allah'ın sıfatlarının yüceliğine, kemaline ve güzelliğine iman etme çağrısıdır. Bu da, Allah'ın sınırsız kudretine, eksiksiz hikmetine ve her şeyi kuşatan ilmine olan inancı içerir.

☞ İlahi kutsal kitaplara, peygamberlere ve meleklerle inanma çağrısı. İnsan ile makine arasında bir benzetme yapar. Tıpkı karmaşık bileşenlere sahip bir makinenin, arızalanmasını önlemek için çalışmasını ve kullanımını açıklayan yaratıcısından bir kullanım kılavuzuna ihtiyaç duyması gibi (bu, yaratıcısının kabulünü ima eder), herhangi bir makineden çok daha karmaşık olan bir insan da, davranışlarını açıklayan ve Tanrıları tarafından belirlenen ilkelere göre yaşam tarzlarını düzenlemek için bir araç görevi gören bir kullanım kılavuzuna ve rehberliğe, bir hidayet kitabına ihtiyaç duyar. Bu rehberlik, Tanrı'nın vahiylerini kanunlar ve öğretiler şeklinde iletmekle görevlendirilmiş melek aracılığıyla, O'nun vahiylerini iletmek için seçtiği Tanrı'nın peygamberleri vasıtasıyla sağlanır.

☞ Tanrı'nın peygamberlerinin ve elçilerinin statüsünü ve onurunu yükseltme ve onları, diğer inançlarda kendilerine atfedilen, erdemli bir bireyin karakteriyle bile bağdaşmayan, peygamberlik bir yana, eylemlerden aklanma çağrısı. Örneğin:

- Yahudilik ve Hristiyanlığın, Peygamber Harun'u buzağı şeklinde bir puta taptığı, sadece bu da değil, aynı zamanda onun için bir tapınak inşa ettiği ve İsrailoğullarına ona tapmaları için emir verdiği suçlaması, Mısır'dan Çıkış 32'de olduğu gibi.
- Peygamber Lut'un alkol içtiği ve iki kızını hamile bıraktığı ve onlardan çocukları olduğu suçlaması. (Tekvin: 19)

- Yüce Allah'ın, kullarıyla Kendisi arasında elçi olarak seçtiği ve mesajını iletmekle görevlendirdiği kimseleri eleştirmek; Allah'ın seçimini eleştirmek, O'nu gaybı bilmemekle ve hikmetten yoksun olmakla itham etmek gibidir.

Bu, örnek alınması gereken peygamberler ve resuller arasından yaptığı seçimin kötü olduğunu ima eder.

Şu soru gündeme gelir: Eğer peygamberler ve resuller kendilerine isnat edilen bu ahlaksızlıklardan kaçamamışlarsa, onların takipçileri bu günahlardan nasıl korunabilir?

Bu durum, ahlaksızlığa düşmek ve onun yayılması için bir bahane olabilir.

☞ Öldükten sonra yaratıkların diriltileceği ve ardından hesap verecekleri bir Gün olan Kıyamet Günü'ne inanma çağrısı yapılmaktadır.

İman eden ve iyilik yapanlara büyük bir mükâfat (ebedi, mutlu bir yaşamda), küfür ve kötülük yapanlara ise şiddetli bir azap (elem dolu bir hayat) verilecektir.

☞ Doğru bir yasama düzenine ve yüce öğretilere çağrı yapılmakta, önceki dinlerdeki inanç bozulmalarına açıklık getirilmektedir.

Bunun bir örneği şudur:

- Kadınlar:

Yahudilik ve Hristiyanlık, Havva'yı (Hz. Âdem'in eşi) Âdem'in Rabbinin yasak kılmış olduğu ağaçtan yemesi için onu ayartarak isyanına neden olan kişi olarak gösterirken (Tekvin 3:12'de olduğu gibi) ve Allah'ın onu bunun için hamilelik ve doğum ağrısıyla ve aynı zamanda soyunu da cezalandırdığını belirtirken (Tekvin 3:16'da olduğu gibi), Kur'an-ı Kerim Hz. Âdem'in isyanının Şeytan'ın ayartması nedeniyle olduğunu (yani eşi Havva yüzünden değil) açıkça belirtmiştir [A'raf Suresi: 19-22] ve [Taha Suresi: 120-122].

Böylece İslam, önceki dinlerin bu yanlış inancı nedeniyle kadına yöneltlen küçümsemeyi ortadan kaldırmıştır.

İslam, kadını hayatının tüm aşamalarında yüceltmeye çağırmıştır.

Bunun bir örneği de Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) şu sözüdür:

“Kadınlara iyi davranın” [Sahih-i Buhari]

ve şu hadisi: “Kimin bir kızı olur da onu diri diri gömmez, aşığılamaz ve oğlunu ona tercih etmezse, Allah onu bu kıza sayesinde cennete koyar.” [Ahmed bin Hanbel’in rivayetiyle]

- Savaşlar:

Yahudilik ve Hristiyanlık çocuklar, kadınlar, yaşlılar ve erkekler dahil herkesin öldürülmesi ve yok edilmesini çağıran birçok savaş hikayesine atıfta bulunurken (Yeşu 6:21 ve diğerlerinde olduğu gibi) ki bu, çağdaş kan dökme hırsını ve katliamlar ile soykırımlara kayıtsızlığı açıklamaktadır (Filistin’de olduğu gibi), İslam’ın savaşlardaki hoşgörüsünün tezahürünü hainlik yapmanın, çocukları, kadınları, yaşlıları ve savaşmayan insanları öldürmenin yasaklanmasında buluruz. Buna örnek olarak Hz. Muhammed’in (s.a.v.) şu sözü verilebilir: “Bir bebeği, çocuğu, kadını veya yaşlı bir adamı öldürmeyin” [El-Beyhaqi tarafından rivayet edilmiştir], ve Müslümanlara karşı savaşan esirlere iyi davranılması ve onlara zarar verilmesinin yasaklanması çağrısında bulunmuştur.

 Daha fazla bilgi için şu kitaba başvurabilirsiniz:

“İslam’ın Öğretileri ve Geçmiş ile Günümüz Sorunlarını Nasıl Çözdüğü”

“Islam’s Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

Üçüncüsü: Yüce Allah’ın, Peygamber Muhammed’in (sallallahu aleyhi ve sellem) eliyle gerçekleştirdiği mucizeler ve olağanüstü olaylar, O’na olan desteğinin bir delilidir. Bu mucizeler iki kısma ayrılır:

- **Somut mucizeler:** Örneğin, Peygamber’in (sallallahu aleyhi ve sellem) parmaklarından suyun fışkırması. Bu mucize, müminlerin susuzluktan helak olmasını önlediği bazı durumlarda önemli rol oynamıştır.

- **Soyut (maddi olmayan) mucizeler:**

- Dualarının kabul edilmesi, örneğin yağmur duasının kabul edilmesi gibi.

➤ Peygamber Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) birçok gaybî olayı önceden haber vermesi: Mısır'ın, İstanbul'un ve Kudüs'ün fethi gibi gelecekte haberler vermiştir. Bu yerlerin fethedilmesiyle İslam'ın hâkimiyetinin genişleyeceğini önceden bildirmiştir. Ayrıca Filistin'deki Askalan (bugünkü adıyla Gazze-Askalan) şehrinin fethedileceğini de haber vermiştir. Şöyle buyurmuştur: “Sizin en hayırlı cihadınız sınırları korumaktır; bunun en hayırlısı da Askalan'dadır.” [el-Elbânî, Silsiletü's-Sahîha]. Bu hadiste, o bölgenin gelecekte büyük bir cihad sahası olacağına, Allah yolunda mücadele eden kahramanların sabırla ve sebatla orayı koruyacaklarına işaret vardır. Nitekim haber verdiği her şey gerçekleşmiştir.

➤ Ayrıca Peygamber Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem), 1400 yıl önce birçok bilimsel hakikati gaybî olarak haber vermiştir. Bilim, sonradan bunların doğruluğunu ortaya koymuştur. Örneğin şöyle buyurmuştur: “Nutfe (meni) üzerine kırk iki gece geçtiğinde Allah bir melek gönderir. O melek, ona şekil verir; kulaklarını, gözlerini, derisini, etini ve kemiklerini yaratır...” [Müslim rivayet etti].

- Modern bilim, döllenmeden sonraki 43. günden itibaren, yani yedinci haftanın başlarında embriyonun iskelet sisteminin oluşmaya başladığını ve insan şeklini almaya başladığını ortaya koymuştur. Bu, Peygamber'in sözünün doğruluğunu göstermektedir.

• **Kur'an mucizesi** (Kıyamet Günü'ne kadar kalacak en büyük mucize): Emsalsiz bir üslupla inmiştir; Arap edebiyatında en yüksek seviyeye sahip olanlar dahi onun en kısa sûresine benzer bir sûre getirememiştir.

Kur'an-ı Kerim, geçmiş, şimdiki ve gelecek zamana ait birçok gaybî konudan bahsetmiştir. Bunlar arasında 1400 yıldan fazla bir süre önce kimsenin bilemeyeceği sayısız bilimsel gerçekler bulunmaktadır. Daha sonra modern bilim, onun aktardıklarının doğruluğunu ve kesinliğini keşfetmiştir. Bu durum, çeşitli bilim dallarındaki birçok bilim insanının İslam'a geçmesine neden

olmuştur. [Kur'an'daki astronomik gerçeklere büyük hayranlık duyduğunu ifade edenler arasında, Japonya Tokyo Gözlemevi'nin Direktörü Prof. Yoshihide Kozai bulunmaktadır].

Allah'ın evreni sürekli genişleteceğine dair Kur'an'daki şu ifade buna örnektir: “Göğü kudretimizle biz bina ettik ve şüphesiz biz onu genişletmekteyiz.” [Zâriyât: 47]. Bilim bu gerçeği ancak modern çağda keşfetmiştir. Kur'an'ın ne kadar doğru konuştuğu ve ilme, düşünmeye ne kadar davet ettiği buradan da anlaşılmaktadır! Allah Teâlâ'nın Kur'an'dan indirdiği ilk ayet şu idi: “**Yaratan Rabbinin adıyla oku.**” [Alak: 1]. Okumak, bilgi ve anlayış yoludur; bu da insanlığın hayatın her alanında ilerlemesini sağlar.

📖 *Daha fazla bilgi için “İslam ve Modern Bilimin Keşifleri: Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) Peygamberliğine Delil ve Kanıtlar” adlı kitaba bakınız.*

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

■ **Mantıklı bir not:** Bahsedilen husus, farklı seviyelerdeki tüm akılların anlayabileceği adil bir ölçüttür; bu ölçüt sayesinde herhangi bir peygamberin veya elçinin doğruluğu ve dolayısıyla davetinin ve mesajının hakikati anlaşılabilir. Eğer bir Yahudi veya Hristiyana şu soru sorulsa: “Mucizelerine bizzat tanık olmadığın halde neden falan peygamberin peygamberliğine inandın?” Cevap şu olacaktır: “Çünkü mucizelerini aktaranların kesintisiz tanıklıklarına dayanıyorum.”

✓ Bu cevap, mantıksal olarak Peygamber Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) iman etmeye götürür; çünkü onun mucizelerini aktaranların kesintisiz tanıklıkları, diğer tüm peygamberlerden daha fazladır.

■ Yukarıdakilere ek olarak, Allah'ın koruduğu hayat hikâyesi aracılığıyla onun davetinin doğruluğu açıkça ortaya çıkmaktadır:

1. Davet ettiği şeyleri hayatında uygulamaya yönelik sürekli gayreti; ibadetleri öğretmesi, yüce öğretileri ve üstün ahlâkı, dünyaya karşı takvası ve zühdüyle birlikte görülmektedir.

2. Peygamber Muhammed (s.a.v), Mekke halkının sunduğu zenginlik, krallık, şeref ve en soylu kızlarıyla evlilik gibi teklifleri, davetinden (Allah'ın birliğine, yalnızca O'na ibadet etmeye, putlara tapınmayı terk etmeye, iyiliği emretmeye ve kötülükten sakındırmaya) vazgeçmesi karşılığında reddetmiştir. Aksine, bu daveti sebebiyle çok ağır eziyetler, düşmanlıklar, zulüm ve sonunda savaşılar maruz kalmıştır.

3. Ashabına ve ümmetine kendisini överken aşırıya gitmemeyi öğretmeye olan gayreti. Şöyle demiştir: “Hristiyanların Meryem oğlu'nu övdüğü gibi beni övmekte aşırıya kaçmayın. Ben sadece bir kulum, bu yüzden: 'Allah'ın kulu ve Resûlü' deyin.” [Sahih-i Buhari]

4. Allah'ın onu koruması, mesajını eksiksiz tebliğ etmesine ve İslam devletini kurmasına kadar sürmüştür.

✓ Tüm bunlar onun (s.a.v) iddiasında doğru olduğunu ve Allah'ın elçisi olduğunu ispat etmeye yetmez mi?

➤ Tesniye (33:2) ayetinde geçen “Ve on bin kutsal ile geldi” ifadesinin, Arapça metinde [Paran Dağı'ndan parladı] cümlesinden sonra çıkarıldığına dikkat çekiyoruz. Bu, Peygamber Muhammed'in (s.a.v) gelişiyile ilgili bir kehanete benzer; tıpkı güneşin doğması ve ışığının ufuklara yayılması gibi. Tekvin (21:21)'de şöyle denmektedir: “Ve İsmail Paran çölünde yaşadı.” Sürekli bir rivayetle bilinmektedir ki İsmail (a.s), Hicaz bölgesinde yaşamıştır. Dolayısıyla Paran dağları, Mekke'nin bulunduğu Hicaz dağlarıdır. Bu da doğrudan, kan dökmeden Mekke'ye fetih olarak giren ve halkını affeden Peygamber Muhammed'i (s.a.v) on bin sahabeyle birlikte açıkça işaret etmektedir. Bu çıkarılan ifade [ve on bin kutsal ile geldi], King James Version, American Standard Version ve Amplified Bible gibi kaynaklarda mevcuttur.

➤ Ayrıca Zebur (Mezmurlar) 84:6'daki hacıların ilahisinde geçen (Baka) kelimesi Arapça metinde değiştirilmiştir ki, açıkça

(Mekke)'deki Kâbe'ye yapılan hacca ifade etmesin. Oysa (Mekke), (Baka) olarak da adlandırılır. Bu isim Kur'an-ı Kerim'de Âl-i İmrân: 96'da (Bakka) olarak geçmektedir. Aynı ifade King James Version ve diğer çevirilerde de [valley of Baka] şeklinde geçer ve bu kelimenin ilk harfi büyük yazılmıştır, bu da onun özel isim olduğunu ve özel isimlerin çevrilmediğini gösterir.

📖 Detaylı bilgi için şu kitaba başvurabilirsiniz: “*Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) Gerçekten Allah'ın Peygamberidir.*” “Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

■ **İslam'ın Orta Yolu ve Evrenselliği:**

İslam, barış dinidir; herkesi kapsar, haklarını tanıır ve Allah'ın tüm peygamberlerine iman etmeye çağırır.

- İslam her konuda, özellikle de inanç meselelerinde denge (vasatiyet) ile gelir ve Hristiyanlıktaki en kritik mesele olan Mesih (İsa) (selam u'zerinedir) meselesini ele alır. **Bu bağlamda şunları emreder:**

➤ Hz. İsa Mesih'in peygamberliğine inanmak, onun mucizevi doğumuna ve annesini Yahudiliğin ona isnat ettiği ahlaksızlık suçlamalarından temize çıkarmak, onu onurlandırmak ve ilerideki peygamberlik ve elçiliğinin bir delili olmak üzere Allah'tan bir işaret olarak beşikte konuşma mucizesine inanmak.

✓ **Akıl açısından bakıldığında:**

Bu, ne Yahudiliğin Mesih'in (selam u'zerinedir) mesajını inkâr etme, ona iftira atma, doğumunu zinaya isnat etme ve annesine ahlaksızlık ithamıyla hakaret etme şeklindeki ihmalkârlığı ne de Hristiyanlığın ona ilahlık isnat etme şeklindeki aşırılık ve mübalağası olmaksızın, mantıklı ve dengeli olan açıklamadır.

■ **Bu konunun akıl açısından açıklaması:**

- Nasıl ki saf fitrat ve sağduyu, insan tabiatı ile hayvan tabiatının birleşmesini —örneğin bir insanın bir inekle veya başka bir hayvanla evlenmesini— ve bu birleşimden hem insan hem hayvan özelliklerini taşıyan, yarı insan yarı inek bir varlığın ortaya çıkmasını kabul edemezse (her ne kadar insan da hayvan da birer

yaratılmış olsa da, bu tür bir birleşim insanın değerini ve şerefini küçültür ve onu aşağılar), aynı şekilde saf fitrat ve sağduyu da, ilahi tabiat ile insan tabiatının birleşmesini ve bu birleşimden hem ilahi hem beşeri özelliklere sahip bir varlığın ortaya çıkmasını kabul edemez. Çünkü bu, Allah'ın yüceliğini küçültmek ve O'na hakaret etmek anlamına gelir. Allah ile insan arasında büyük bir fark vardır — özellikle de bu varlığın kadınların mahrem yerlerinden doğduğu söylendiğinde. Bu, Allah'a isnat edilemeyecek son derece aşağılayıcı bir durumdur.

Özellikle de bu inanç, hakaret, aşağılanma (örneğin tükürme, tokatlama, elbiselerini çıkarma vb.) gibi davranışların ardından çarmıha gerilme, öldürülme ve gömülmeyi içeriyorsa, böyle bir inanç, azametli ve büyük olan Allah'a asla yakışmaz.

- Mesih'in (selam u'zerinedir) yemek yediği ve abdest (hacet) giderme ihtiyacı duyduğu bilinmektedir. Bu tür bir şekilde nitelenmek veya uyuyan, idrar yapan, dışkılayan ve midesinde pis, kirli dışkı taşıyan yaratılmış bir beşerde tecessüm etmek Tanrı'ya yakışmaz.

- Nasıl ki küçük ve sınırlı bir kap denizlerin suyunu taşıyamazsa, zayıf bir varlık olan kadının rahminin Allah'ı kapsadığı iddiası da aklen mümkün değildir.

- Nasıl ki bir kimse, annesi ya da babası bile olsa başkasının günahını taşıyamazsa — ki Hristiyanlıkta bile şöyle denmiştir:

“Babalar çocuklarının suçlarından dolayı, çocuklar da babalarının suçlarından dolayı öldürülmeyecek. Herkes kendi günahı için öldürülecek.” (Tesniye 24:16)Yine: “Günah işleyen ölecektir. Oğul babasının suçunu taşımaz, baba da oğlunun suçunu taşımaz. Doğru olanın doğruluğu kendisine, kötü olanın kötülüğü de kendisine ait olacaktır.” (Hezekiel 18:20).

Bu durumda, Hz. Âdem'in işlediği bir günah sebebiyle onun soyundan gelen insanların bir günah yükü taşıması – ki o günah sadece yasak meyveyi yemesiydi – mantıken de İncil'e göre de kabul edilemez. Bu nedenle, günah mirası düşüncesi de, kefarete anlayışı da akıl ve kutsal kitap temelinde geçersizdir.

• Diyelim ki Allah'ın Hz. Âdem'i affetmesi (ki bu sadece bir meyveden yemesiydi) çarmıha gerilme ve öldürme gibi bir şey gerektiriyorsa, o zaman neden günahı işleyen Hz. Âdem değil de, salih, dindar, annesine düşkün bir vaiz olan Hz. İsa öldürülüyor olsun?

Üstelik iddia edilen Tanrı'nın bizzat insan şeklinde gelip öldürülmesi mi gerekiyor?

• Peki ya Hz. Âdem'den sonra insanlık tarihindeki büyük günahlar ve suçlar ne olacak? Bunlar için de yeni bir Tanrı'nın insan kılığında gelip yeniden çarmıha gerilmesi mi gerekiyor? Öyle olsaydı, insanlığın binlerce "İsa"ya ihtiyacı olurdu.

• Eğer Hz. Âdem tövbe ettiyse ve pişman olduysa, Allah neden onu affetmesin? O buna güç yetiremez mi? Elbette ki O, her şeye kadirdir.

• Eğer Hz. İsa'nın ilah olduğu iddiası, onun babasız doğmasına dayanıyorsa; Peki, babasız ve annesiz yaratılmış olan Âdem hakkında ne deriz?!

• Eğer Hz. İsa'nın mucizelerine dayanılarak ilah olduğu iddia ediliyorsa; o zaman Hz. Muhammed ve diğer peygamberler de birçok mucize göstermiştir — onlar da mı ilah sayılacak? Elbette hayır.

■ **Ayrıca önemli bir aklî açıklama vardır:**

Hristiyanlığın ilahî bir kurtarıcı olarak tanımladığı Mesih'in (Hz. İsa'nın) tabiatı ya ölümlüdür ya da ölümsüz. Buna göre şu sonuç ortaya çıkar:

1. Eğer Mesih'in tabiatı ölümlü ise, o hâlde o bir ilah değildir. Bu durumda hem ilah hem de kurtarıcı olduğu iddiası geçersiz olur.

2. Eğer Mesih'in tabiatı ölümsüz ise —çünkü ilah olduğu söyleniyor— o zaman o ölmemiştir ve dolayısıyla kefarete gerçeğeleşmemiştir.

- İlahi ve beşerî tabiatların birleşerek, her iki tabiatı da taşıyan bir insan formu oluşturduğuna dair inancın geçersizliği konusunda aklen açıkladıklarımız, farklı dönemlerde diğer toplumlar

tarafından ileri sürülen benzer iddialar için de geçerlidir. Örneğin: Hindistan'daki Krişna, Doğu Asya toplumlarındaki Buda ve eski Mısırlılar arasında Hz. İsa'dan daha eski olan Horus gibi.

✓ Böylece bu inancın, sadece eski kavimlerin inançlarından ödünç alınmış bir kavram olduğu, farklı hikâye, efsane ve mitolojik biçimlerde sunulduğu, ilahi vahiy ya da akli bir temele dayanmadığı açıkça ortaya çıkmaktadır.

• **Açıklama:**

○ Hristiyanlık, Mesih'in (selam u"zerinedir) ilahlığını iddia etmektedir, oysa o, hiçbir İncil'de, açık bir ifadeyle "Ben Tanrıyım" ya da "Bana tapın" dememiştir ve öğrencilerine de bunu öğretmemiştir.

○ Aksine, (Matta 21:11)'de şöyle denmiştir: "Kalabalıklar, 'Bu, peygamber İsa'dır' diye cevap verdi."

○ o Ayrıca, o (aleyhisselâm), öğrencilerine (Matta 26:39)'da **yüzü üzerine secde ederek** dua etmeyi öğretmiştir. Kime secde ediyordu? Kendi Tanrısına değil miydi?

○ Mesih, ayrıca öğrencilerine (Yuhanna 20:21, 26)'da olduğu gibi, birbirlerini barış (esenlik) selamıyla selamlamayı öğretti. Bu, İslam'ın selamıdır ve 'Selamün Aleyküm' (Selam/Esenlik üzerinize olsun) denilerek yapılır, cevabı ise 'Ve Aleyküm Selam' (Ve sizin de üzerinize olsun) şeklindedir.

○ İslam'ı kabul ettikten sonra birçok insan şöyle diyor: Artık eskiden olduğumuzdan daha iyi Hristiyanlarız çünkü Mesih'in öğretilerini takip ediyoruz."

• **Açıklama:**

○ Kur'an-ı Kerim'de, Mesih'i ve annesini (selam u"zerlerine olsun) İncil'de bulunmayacak bir şekilde onurlandıran, Müstakil bir "Meryem Suresi" bulunmaktadır."

○ İslam, Mesih (aleyhisselâm) ve annesinin derecesini yükseltir ve onu Allah tarafından gönderilmiş şerefli bir peygamber olarak tanımaya ve öğretilerine uymaya çağırır; bu öğretiler, Hz. Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem) getirdiği İslam'ın öğretileriyle uyumludur.

 Lütfen şu kitaplara bakınız:

“Bir Hristiyan ile Bir Müslüman Arasında Sessiz Bir Diyalog”

“Neden Din Olarak İslam’ı Seçmeliyim?”

“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim.”

“Why choose Islam as a religion?”

■ **Sonuç olarak**, bu sunum objektif olmuştur; çünkü Allah’ın bize doğru ile yanlış ayırt edebilmemiz için akıl verdiği gerçeğine ve temiz ruhların yüce inançlara olan özlemlerine uygundur. Bu nedenle, Peygamber Muhammed’in (s.a.v) davetinin ve İslam’ın doğruluğuna dair delillerden hakikati tanımış fakat hâlâ iman etmemiş olan herkes için şu soru ortaya çıkar:

• İslam’ı samimiyetle düşünmekten ve özellikle Allah’a (Tanrı’ya) iman konusunda —ki bunu diğer dinlerde bulamıyorsun— sorularına ihtiyaç duyduğun cevapları sağlayıp sağlamadığını değerlendirmekten seni alıkoyan nedir? Çünkü inançlarından ve seçimlerinde gerçeği aramandan dolayı Allah katında sorumlu tutulacaksın.

• Tüm sorularıma mantıklı ve kolay cevaplar sunan, zihne belirli bir inancı zorla benimsetmeyen İslam’ı seçerek kazançlı çıkarsam ve Mesih’e (aleyhisselâm) olan inancımı (fıtrata uygun, açık akla ve mantıklı düşünceye aykırı olmayan doğru bir şekilde) kaybetmesem, ona olan sevgimi ve saygımı da kaybetmesem — çünkü İslam’da Mesih (aleyhisselâm) yüksek ve yüce bir konuma sahiptir, annesi Meryem (aleyhassellâm) da öyle — ve hiçbir peygambere olan inancımı da kaybetmesem, bunun bana ne zararı olur?

Allah hepimizi hayra ve doğru olana ulaştırsın.